

nadvojvodinja Zita zdravega krepkega dečka. Krstni boter mu bode sam avstrijski cesar.

Zaradi kolere na Turškem je naša vlada zopet uredila stroge odredbe za avstrijska pristanišča in meje.

Popolno zaupanje

pridobile so si

Zvezda
MAGGI
križozom

kocke

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev
pri vseh gospodinjah.

Ime MAGGI jamči za
takošnjo pripravo
in izvrstno kakovost.

Avstrija ali Srbija?

Krvava vojna na Balkanu spravila je tudi našo ljubljeno domovino v vojno nevarnost. Mala, prilitkava Srbija, ki jo je Avstrija tako rekoč vstvarila in ki bi jo bili Bulgari pred nekaj let popolnoma uničili, ako bi se Avstrija zanjo ne potegnila, — ta malenkostna Srbija, ki ima kot poglavarje navadne kraljemorilce, — napada zdaj Avstrijo, zaletava se v našega sivolasega vladarja, hoče z mečem našo domovino napasti. Kdo daje prilitkavcu ta pogum? Kdo stoji za revolverskim Petrom in njegovim pajdašem? V kratkem se bode to pojasnilo! Mogočna Avstrija s svojim miroljubnim, sivolasim vladarjem si gotovo ne želi vojne. Avstrija zahteva le svojo pravico, to pa z vso eneržijo in z vsem pogumom. Avstrija ni in ne bode nikdar igračica v roki balkanskih roparskih čet. Srbija se mora vkljub vsej svoji podpihani prevzetnosti pokoriti avstrijski želji. . . . Žalostno za doslej Avstriji tako zvesti slovenski narod je pa, da se prvaki in prvaško časopisje ogrevajo za Srbe, da nastopajo javno proti Avstriji, da hočejo zvesto slovensko ljudstvo spraviti na pot veleizdajalskega počenja. . . . Proti temu mora vse protestirati, kar ima še srce za avstrijsko domovino. Sloveče in v imenu tisočerih izjavljamo, da slovensko ljudstvo n in ne bode nikdar protia avstrijsko. Da to tudi javno dokumentiramo, da javno proglasimo Avstriji svojo neomajeno zvestobo, to pa vkljub vsej hujskariji od strani nasprotnikov, — zato sklicuje „Štajerčeva“ napredna stranka

veliki shod,

ki se vrši
v nedeljo, dne 10. decembra 1912 ob
1/2 10. uri v Ptuj.

Dnevni red:

Avstrija in vojska.

Vse nadaljne podrobnosti o temu shodu sporočimo pravočasno v listu in s posebnimi vabilii.

Upamo, da bodejo naši somišljeniki ta velepomembni shod v mnogobrojnem številu obiskali.

Treba je javno povedati, da je slovensko ljudstvo vedno zvesto avstrijski domovini.

Pridimo torej vsi!

Sklicatelji.

Dopisi.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dragi „Štajer“! Mi farmani Sv. Kunigunde Te spet prosimo, da greš v Tvoj magacin in poišči eno izvrstno

čisto novo patentno ojstro krtačo, da bodeš okrtal našega g. župnika. Nad vsakim naročnikom „Štajerca“ se krega in gre na dom ga pregovarjat in mu na srce govori: če hočeš božji mir pri hiši imeti in se enkrat v nebeškem kraljestvu veseliti, opusti „Štajerca“ in očisti Tvojo dušo s „Slovenskim gospodarjem“, z „Domoljubom“, s „Stražo“ itd. Oh ti sveta hinavščina, kak si predrzna. Ali mi ti na ta način ne vbogamo več! Vsaki bi te naj napodil, kakor te je tisti žagar, ko si ga šel na žago nagovarjat, da naj opusti „Štajerca“; žagarja je padla sveta jeza, vzela je „cepin“ in gospod župnik je bil prisiljen brez komande „Laufschritt“ nastopiti. Ja gospod župnik, kakor so se temu žagarju oči odprle, tak so se tudi nam in nič več ne bomo verjeli Tvojemu političnemu plavšanju. Se še kaj spominjaš, ko si lansko leto pridgovo na vseh svetnikov dan: „Danes je čas rešiti verne duše iz vic, pa Vam jih ni mogoče rešiti, ker Vas je dosti takih, ko še pogreba niste plačali, in za katerim ni pogreb plačan, take duše ne sprejme Bog v nebesa; glejte, da bodete še jutri dopoldan plačali, kateri ste še dolžni in potem se bodejo zvečer že duše v nebesih veselile!“ In res, mi neumni Poharci smo na vernih duš dan prileteli s kronkami in z desetaki tako, da smo skoraj farovške vrata prevrgli; pa s tem nismo vernih duš z vic rešili, ampak smo le farovško luknjo zamahili. Zmirom nas opominjaš, da moramo miloščino vbogim dajati; ja, to imaš prav; ali pomisli malo, kaj jim pa Ti daš!! Ko je dala Tvoja mama h Veliki noči staro svinjsko meso kuhati, katero je bilo vse belo in plesnovo, ga ni pustila oprati, je rekla da je škoda, pridejo berači in bodejo to svinjsko masno juho dohili. In res so prišli berači po darove, katere smo mi farmani na Veliko noč na oltar namejali; je dobil vsak eno skledico svinjske plesnove župe, katera je bila od plesnobe in nesnage strupena, zraven trdega starega kruha. In ko to seveda beračom ni dišalo, jih je mama opominjala, da naj le jejo in je sama vzela žlico, je zraven zajemala in s tem revežem korajžo dajala, da so župo pojedli. Pa komaj so berači faro zapustili, so se že njihovi želodci oglašali. . . . Želodec je pošiljal pritožbe navzgor in navzdol, velike sitnobe so imeli vbogi reveži in ved dai je trajalo, prej ko so svoje trebuhe s planinskimi rožami v red spravili; pomnili bodejo faroško župo. Kak pa z dobičkom Tvoje posojilnice ravnáš? Na cente naročiš umazanih hinavskih faroških časnikov, kateri košajo na leto več sto kron in časnikov niti nihče ne pogleda, ampak pridejo vsi v Tvojo „grajzlerijo“ in tam se zavija žajta, špeh in drugih reči v njih. Ko bi Ti kupil za tisti denar šolske knjige in razdelil med vboge otroke, potem bi bil Ti blaga duša. Pa kaj se ti meuiš za vboge otroke, Ti se le brigaš za politiko in Tvoj žep. Ko bi Tebe vprašali, če se sme cesarju davek dajati, Ti bi gotovo ne odgovoril, kakor je Kristus, ampak bi rekel: „Vse dajte meni!“ — Gospod župnik! Opozarjamo Vas, da se poboljšate, coklarski mojster je čisto blizo v „šteri“ in cokle so kmalu gotove za rajžo.

Prižadeti farmani.

Novice.

Naš koledar 1913

je izšel in obsega 144 strani; razven 8 slik prinaša veliko vrsto gospodarskih člankov, povesti, zabavnih spisov, podučnih sestavkov, seznamkov sejmov itd. Cena mu je zopet le 60 vinarjev, s poštnino 70 vin. Kdor naroči 10 koledarjev, dobi enega zastonj. Najceneje je, ako se naročilnemu pismu dotično svoto v znakah priloži. — Razširjajte, kupujte, zahtevajte naš koledar!

Naznanilo. Uredništvo „Štajerca“ (urednik Karl Linhart) ima svoje uradne ure za stranke vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne in sicer v lastni pisarni „Štajerca“ (gledališko poslopje). Kdor ima torej z urednikom govoriti, naj se oglasi v tem času v pisarni, ne pa v urednikovem privatnem stanovanju. — Uradne ure upravnništva „Štajerca“ so vsak dan od 8. ure z u-

traj do 3. ure popoldne istotako v lastni pisarni „Štajerca.“

Nesreča na Donavi. Na Donavi se je zgodila šele pred nedavnim časom večja nesreča, pri kateri je mnogo oficirjev in vojakov utonilo. Zdaj se poroča zopet o slični grozni nesreči. Parnik „Teleormam“ je vozil 50 rumunskih obmejnih stražnikov proti Ostrovi. Vozil je prehitro in se nakrat preobrnil. Vse je padlo v vodo. 41 stražnikov je utonilo. Razburjenost v javnosti je seveda velika.

73 let oženjen! Najsrečnejši parček na božjem svetu sta pač gospod in gospa Savage v Frogs Hallu na Angleškem. Ravnokar jima je angleški kralj čestital, ker se je 73 krat ponovilo na njih poroke. Vseh teh 73 let, odkar sta se vzela, živela sta na svojem posestvu. Tam sta zgojila svojih 10 otrok, od katerih jih je 5 umrlo. Tam jih je obiskavalo njih 19 vnukov in tja pride tudi 30 otrok njihovih vnukov. Gospod Savage je 94 let star in vkljub svoji visoki starosti dela še vedno na kmetiji; zlasti rad obdeluje svoj vrt, kajti drevje in rože ljubi iz vsega srca. Njegova žena je 92 let stara. Čudovito razvit je njen spomin. Spominja se vseh posameznosti svojega življenja s presenetljivo točnostjo. Vsak njenih potomcev dobi natančno na svoj rojstni dan čestitko starke.

Zastrupljeno mašno vino. Škof na otoku Veglia dr. Mahnič bi bil te dni kmalu z mašnim vinom zastrupljen. Zadnjič bi imel zjutraj mašo brati. A ker mu ni bilo posebno dobro, poslal je svojega duhovniškega tajnika dr. Palčiča, da naj on namesto njega mašo čita. Ta je to res storil. A komaj je pokusil mašno vino, postalo je dr. Palčiču slabo, v želodcu je nastopil krč in napol omedlelega so nesli v zakristijo. Zdravniki so takoj spoznali, da je vino zastrupljeno. Pričela je stroga preiskava, ki pa doslej še ni imela nobenega uspeha.

Požar v cesarjevi palači. Kakor znano, nahajal se je cesar te dni v Budimpešti. 13. t. m. zjutraj začutilo se je na oni strani palače, kjer se nahajajo cesarjeve sobe, duh po dimu. Neki gardist, ki je imel pred palačo službo, naznanil je, da še vrgajo plamena neposredno čez cesarjevimi sobami. Gasilci so hiteli na podstrežje; v dimniku so se bile saje vnele. Gasilci so ogenj hitro pogasili.

Cesarju zajutr ukradel je 8. t. m. neki dimničarski učenec. Kakor znano, zajutrkuje naš cesar jako rano nekaj čaja, šunke in mrzle pečenke. Dvorni kuhar je pečenko zvečer v jedilni kamri shranil. Zjutraj pa je neposredno pred serviranjem opazil, da je bil nekdo pečenko ukradel. Poizvedbe so dognale, da se je nahajal ob 4. uri zjutraj v kuhinji neki dimničarski učenec, ki je pečenko zmuznil. Arretirali so ga ravno v hipu, ko je hotel ukradeno meso pojesti.

Uboj pri študentovskem pretepu. V Innsbrucku so se pred kratkim stekli svobodomiselnih in klerikalnih študentje. V pretepu jih je dobil klerikalce Ghezzi s palico tako hudo po glavi, da je baje vsled tega umrl. Klerikalcem daje to seveda povod, da pričnejo z grozovito gonjo proti naprednim dijakom. Pomislili naj bi raje, koliko ljudi so klerikalci že ubili; vsak dan čitamo o kakšnem uboju, ki je posledica klerikalne hujskarije. Sarovost v javnem življenju je posledica klerikalne vzgoje in zato naj ti črni gospodje raje pred lastnimi vratami pometajo.

275 obtožencev. Dne 9. t. m. vršila se je pred nekim dunajskim sodiščem razprava, v kateri je bilo obtoženih 275 oseb. Toženi so bili zaradi prestopka kolportaze, ker so razdelili protiklerikalne letake. Obsojeni so bili vsak na 2 K globe. Klerikalci pa smejo razdeliti celo po cerkvah svoje hujskajoče spise in nikdo jim niti lasa ne skrivi. Pa pravijo, da je pravica za vse ednaka. . . .

Uničena vas. Gora Dealni v Bukovini se je te dni pogreznila. Vsled neprestanega dežja se je pričela zemlja pomikati in del gore je zasul 56 hiš vasi Dealni. Ubita je bila ena družina, obstoječa iz 5 oseb. Mnogo oseb se je izgubilo. Ostali prebivalci so zbežali. Množino zemlje, ki je zdrsnila iz gore, se ceni na en milijon kubnih metrov.

Cesarjevo premoženje. Naš cesar Franc Jožef I. podedoval je po cesarju Ferdinandu 70 do 80 milijonov goldinarjev. To premoženje se